KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 22e december 1966 door de Minister van Landbouw verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 januari 1963 houdende uitvoering van artikel 6bis van de jachtwet van 28 februari 1882", heeft de 6e januari 1967 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de l'Agriculture, le 22 décembre 1966, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 4 janvier 1963 portant exécution de l'article 6bis de la loi du 28 février 1882 sur la chasse", a donné le 6 janvier 1967 l'avis suivant :

De wet van 28 februari 1882 op de jacht bepaalt bij artikel 6 dat het verboden is, op straffe van een geldboete van 50 frank, op eender welke wijze ook, buiten de tijdperken bepaald door de Regering te jagen, onverminderd het recht dat de eigenaar en de pachter toebehoort om rood wild dat aan hun eigendommen schade zou aanrichten, zelfs door gebruik van vuurwapens terug te drijven of uit te roeien.

De wet van 4 april 1900, waarbij de wet van 28 februari 1882 op de jacht gewijzigd wordt, heeft in deze wet een artikel 6bis ingevoegd naar luid waarvan everzwijnen als rood wild worden beschouwd, en de gebruikers, hun gemachtigden - de tekst spreekt van gelastigden - en beëdigde wachters ze te allen tijde mogen verdelgen door middel van vuurwapens en zonder voorzien te zijn van een jachtverlof.

Gezien de verdelging van everzwijnen te dikwijls aanleiding gaf tot ernstige ongevallen, heeft de wet van 14 juli 1961 tot regeling van het herstel der door grof wild aangerichte schade, artikel 6bis aangevuld met een bepaling waarbij de Koning gemachtigd wordt te bepalen onder welke voorwaarden de gebruikers aan derden bedoelde machtiging kunnen verlenen, en onder welke voorwaarden de loerjacht op het everzwijn mag plaats grijpen.

Het koninklijk besluit van 4 januari 1963, waarvan de wijziging bij het voorgelegd ontwerp wordt nagestreefd, heeft aan deze dubbele opdracht voldaan.

.../...

Naar luid van artikel 6, 4°, van dit besluit is het voor de loerjacht op everzwijnen verboden tuigen -jachtkansel inbegrepen - of lokaas te gebruiken waardoor de vernieling van het everzwijn vergemakkelijkt wordt.

Het ontwerp-besluit strekt ertoe dit verbod -althans wat het gebruik van de jachtkansel betreft - op te heffen.

Om dit doel te bereiken, vergenoegt het ontwerp zich de woorden "jachtkansel inbegrepen", welke in artikel 6, 4°, tussen gedachtestreepjes zijn vermeld, te schrappen.

Daar in de rechtspraak een strekking bestaat om de jachtkansels als verboden tuigen te beschouwen, zou de bedoeling van het ontwerp beter worden verduidelijkt wanneer de redactie van het nieuwe artikel 5, welke in het ontwerp is aangegeven, werd aangevuld met een tweede lid, dat luidt als volgt :

"Het gebruik van jachtkansels is toegelaten" .

Om beter te doen uitkomen dat de verbodsbepalingen van artikel 5 enkel van toepassing zijn op het verdelgen van everzwijnen, heeft het ontwerp-besluit in de inleidende zin van artikel 6 de woorden "onder de voorwaarden vermeld in artikel 5" ingevoegd. Het verdient aanbeveling deze woorden door de gebruikelijke uitdrukking "bedoeld in artikel 5" te vervangen.

La loi du 28 février 1882 sur la chasse dispose en son article 6 qu'il est défendu, sous peine d'une amende de 50 francs, de chasser, de quelque manière que ce soit, hors des époques fixées par le Gouvernement, sans préjudice du droit, appartenant au propriétaire ou au fermier, de repousser ou de détruire, même avec des armes à feu, les bêtes fauves qui porteraient dommage à leurs propriétés.

La loi du 4 avril 1900 modifiant celle du 28 février 1882 sur la chasse, a inséré dans cette loi un article 6bis, ainsi conçu : le sanglier est considéré comme bête fauve et les occupants, leurs délégués et gardes assermentés peuvent le détruire en tout temps à l'aide d'armes à feu et sans permis de port d'armes de chasse.

La destruction des sangliers ayant trop souvent suscité des accidents graves, la loi du 14 juillet 1961 en vue d'assurer la réparation des dégâts causés par le gros gibier, a complété l'article 6bis par une disposition habilitant le Roi à déterminer les conditions dans lesquelles les occupants peuvent donner la délégation susvisée ainsi que les conditions dans lesquelles peut se pratiquer le tir du sanglier à l'affût.

L'arrêté royal du 4 janvier 1963 que le présent projet a pour but de modifier, réalise ce double objet.

.../...

Aux termes de l'article 6, 4°, de cet arrêté, il est interdit, pour le tir du sanglier à l'affût, de se servir de tous engins ou appâts facilitant la destruction du sanglier, y compris le mirador.

L'arrrêté en projet entend lever cette interdiction, tout au moins en ce qui concerne l'utilisation de miradors. A cette fin, il supprime purement et simplement les mots "y compris le mirador" à l'article 6, 4°.

Eu égard au fait qu'il existe dans la jurisprudence une tendance à considérer les miradors comme des engins interdits, le but que s'assigne le projet serait plus clairement indiqué si le nouvel article 5, tel qu'il est proposé dans le projet, était complété par un alinéa 2, ainsi rédigé :

"L'utilisation de miradors est autorisée".

Afin de faire mieux ressortir que les dispositions prohibitives de l'article 5 ne s'appliquent qu'en matière de destruction des sangliers, l'arrêté en projet insère dans la phrase liminaire de l'article 6 les mots "dans les conditions de l'article 5". Il serait préférable d'employer la formule usuelle "au sens de l'article 5".

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F. LEPAGE, staatsraad, voorzitter,
H. BUCH, staatsraden,
Ch. SMOLDERS,
J. DE MEYER, bijzitters van de afdeling wetgeving,
W. VEROUGSTRAETE, assessoren de la section de législation,
M. JACQUEMIJN, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. M. GROMMEN, substituut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) M. JACQUEMIJN.

La chambre était composée de

Messieurs : conseiller d'Etat, président,
conseillers d'Etat,
greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. F. LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M. M. GROMMEN, substitut.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.